
Jak se studuje v Turku

Jak se studuje v Turku

Lukáš Ther je posluchačem třetího ročníku oboru **Studia nových médií** na Ústavu informačních studií a knihovnictví Filozofické fakulty UK. Do finského Turku se vydal na jeden semestr studovat na dvou univerzitách. Švédská **Åbo Akademi** byla zaměřena spíše humanitně, finská **University of Turku** zase technicky.

IT obory jsou angličtině nakloněné, a tak jsem neměl problém najít si zajímavé přednášky. Na většinu z nich chodili jak Finové, tak zahraniční studenti. Způsob výuky i zkoušení nelze moc zobecnit. Každý učitel měl vlastní styl, ale dá se říct, že výuka je hodně interaktivní a každý dostane prostor se vyjádřit.

se na uživatelskou zkušenost (user experience), která popisuje aspekty zahrnuté během interakce uživatele s nějakým objektem – produktem, službou nebo společností – a jejím hlavním cílem je naplnit potřeby zákazníka. Týká se to i obsahu na webu. Zkoumám například, jaký vliv má použití barev, různého typu fontu, animace, jazyka a podobně na to, jak uživatel obsah vnímá a jak se potom na internetu chová.

Ve Finsku jsem mohl využít skvělého technického zázemí pro vlastní výzkum. Ve svém projektu založeném na sledování pohybu očí (eye tracking) jsem se snažil zjistit, jak speciální nabídky na stránce Booking.com ovlivňují uživatele v rozhodování o nákupu nebo rezervaci ubytování. K dispozici jsem měl počítač se zabudovanou infračervenou kamerou,

kteřá velice přesně a přitom nenápadně zaznamenávala, jaký obsah na webové stránce a jak dlouho daný uživatel sledoval.

Nejvíce mě asi bavil předmět principy interaktivního designu. Vyučování probíhalo v malé skupině a vyučující se nám hodně věnoval. Na každou hodinu jsme dostali úkol a o jeho řešení jsme potom ve skupině diskutovali. Bylo to velice intenzivní a oceňuji, že vyučující pečlivě pročítal a komentoval naše práce. Díky tomu jsem se zdokonalil v psaní technicky zaměřených anglických textů i v prezentování v angličtině.

Turku je studentské město

V Turku jsou tři univerzity a zázemí pro studium je tu skvělé. Po příjezdu jsem dostal k ruce buddyho, který mi měl ulehčit seznámení se školou a městem. Ten můj (Rus, který už nějakou dobu v Turku žil) se sice úplně neosvědčil, ale přidal jsem se k jiné skupince zahraničních studentů a celkem rychle se zorientoval. Zahraniční studenti si mohou vyzvednout v „půjčovně“ sadu nádobí, peřin a povlečení, aby si na jeden semestr nemuseli vše kupovat.

Bydlel jsem dvacet minut autobusem od centra a zpětně lituji, že jsem si nezkusil najít nějaké ubytování ve středu města. Jednak bych si od toho sliboval větší kontakt s místními, jednak je v centru více jídelen pro studenty otevřených i večer. Menzy v Turku totiž nabízejí široký výběr jídel za bezkonkurenční cenu 2,70 eura za hlavní jídlo a salát s pečivem. Za tři eura se podobné jídlo jinde nepořídít nedá, i suroviny jsou řádově dražší, takže chozením do menzy se dalo značně ušetřit.

Studenti v Turku jsou hrdí na svou univerzitu. Důkazem toho jsou stejnokroje – něco mezi kombinézou a montérkami – v barvách školy nebo studentského spolku. Prestižní záležitost je mít stejnokroj ozdobený co největším počtem nášivek z různých akcí. Pestrobarevné kombinézy lze vidět v ulicích Turku hlavně o svátcích, z nichž největší je Vappu (finský majáles) prvního května. Je to velkolepá oslava jara se vším, co si pod tím představíte, a zároveň jeden z nejvýznamnějších svátků v roce.

Cesta za polární září

ve Finsku nebyl můj první studijní pobyt v zahraničí. Po půl roce na Tchajwanu jsem věděl, že chci do ciziny vyjet znova a že tentokrát chci více času strávit s místními. Nakonec se mi to povedlo tak napůl. O finské rezervovanosti se vyprávějí historky a je na tom něco pravdy. Finští kolegové si rozhodně po přednášce nešli jen tak poklábosit do hospody jako u nás. Manuál na to, jak se spřátelit s Finem, bych asi napsat nemohl. Na koleji jsem ale našel kamarády, kteří přijeli do Turku na Erasmus, a podnikali jsme různé akce.

V mezinárodní partě jsme se vydali na výlet do Laponska a první zastávka bylo město Rovaniemi – „domov“ Santa Clause. Cesta trvala dlouhých dvanáct hodin, ale díky včasné jízdence u OnniBusu nás stála jen třicet eur. (Když máte štěstí, pořídíte u této společnosti jízdenku z Turku do Helsinek za euro.) Samotný pobyt už byl samozřejmě dražší, ale stál za to. Za polárním kruhem jsme si pronajali chatu, půjčili si běžky, chodili na výlety a užívali si severské přírody.

Celkově jsem měl velké štěstí na počasí. Kdyby celé jaro propršelo, asi bych tak nadšený nebyl, ale v zimě byly v Turku závěje sněhu a v létě naopak až osmadvacet stupňů. To zírali i Finové. Některé zážitky byly jedinečné. Nezapomenu na bruslení na zamrzlém jezeře nebo saunování v klasické finské sauně, kdy vyběhnete z tepla rovnou na mráz a skočíte do ledové vody. Nejen kvůli tomu bych se do Finska chtěl někdy vrátit.

